

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

§ VI. Pictavis & ad Ligerim Cella S. Hilarij quærenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

culis claruerat, nomen Hilarii isti Ecclesiæ, cum nullum miraculum istius Sancti meritis ibi fieret, potius inditum, quam Maximini?

Denique hisce rationibus adstipulatur S. Gregorius Turonensis, Vir antiquissimæ fidei, qui diu ante Dagobertum Regem vixit, & obiit anno DLXXXVI. secundum Bellarminum *lib. de scriptor. Ecclesiasticis sec. 6.* & optimos auctores. Hic vir tantæ authoritatis, vocat Ecclesiam nostram templum S. Maximini, *de vitis Patrum c. 17.* & Basilicam S. Maximini, *in hist. Franc. lib. 8. c. 12.* & *de gloria Confessor. c. 94.* Atque ut constaret de quonam templo loqueretur, id explicatius posuit, *c. 17. citato.* *Ad vnam, inquit, portam Eucharis Sacerdos obseruat, ad aliam Maximinus excubat.* Alibi Basilicæ S. Maximini cryptam describit, *de gloria Confess. c. 93.* ita graphicè, ut qui hodie eam considerat, non multum à Turonensis ætate abluere aduertat. Itaque multis annis ante Dagoberti tempora, iam vocabatur Ecclesia nostra S. Maximini, ac proinde de illa non agit Dagobertus, cum loquitur de Cella Hilarii, quæ Nunc, id est, suo demum æuo, appellata est S. Maximini.

Quæ omnia bene intellecta & considerata, homini cuius æquo & sani ac imperturbati iudicij facile persuadebunt, per Cellam S. Hilarii memoratam non posse, neque debere intelligi Ecclesiam, vel Monasterium S. Maximini, de quo est quæstio. Atque ut plenè satisfiat curiositati lectoris, libet inquirere & inuestigare aliquam Cellam S. Hilarii in prædio S. Petri constructam.

s. VI. Pictavis & ad Ligerim Cella S. Hilarii quærenda.

Is, qui præensum Dagoberti Diploma, tanquam verum tueri voluerint, incumbit onus exhibendi alicubi terrarum talem Cellam S. Hilarii; quam quærere illi poterunt ad Rhenum, ad Ligerim, ad Mosam, aut Mosellam, aut vbicunque voluerint; satis nobis est in S. Maximini Ecclesia eam non esse. Nihilominus gratiam hanc illis præstabimus, ut indicium faciamus vbi probabiliter Cellam antiquam S. Hilarii reperire possint. Belleforestius Scriptor Francus, viam ostendet: is refert *in cosmograph. tit. Poitiers.* Pictavis ab Aliphio Episcopo, tempore Constantini M. constructam fuisse Ecclesiam S. Petri, quæ hodieque extat; prope illam verò, & haud dubiè in fundo vel prædio illius & consequenter S. Petri ponit Cellam S. Hilarii, vbi postmodum à Guilielmo Comite Pictaviæ Prioratus fuit fundatus.

Quod autem, in Dagobertino illo Diplomate addatur Cellam illam nominatam fuisse S. Maximini, potuit adiectum esse aliena manu, eorum nimirum, qui optabant Treuiris esse Cellam S. Hilarii ex vna parte Ciuitatis, sicut ex altera est Cella S. Eucharis, quod præsumi facilius potest, quia huic scripto etiam aliæ plures clausulæ adiectæ fuisse deprehenduntur. Vel certè dici posset, Cellam illam nominatam à S. Maximino, quod is Sanctus, Pictavis oriundus, Pictavis viuus & mortuus fuerit, vbi item S. Hilarius situs est. En tibi Cellam S. Hilarii in prædio S. Petri constructam.

Neque turbare te debet locorum distantia, nam ex ipso tuo Dagobertino Diplomate disces, tempore Dagoberti Regis, Ecclesiam S. Petri Treuirensis habuisse aliquas possessiones circa Ligerim æquè ac circa Rhenum. Pictavos autem esse circa Ligerim nemo ignorat, qui Galliam vidit.

Ad hæc tempora Dagoberti Regis fuisse S. Hilarii Cellam siue templum Pictavis luculenter testatur Aimoinus, dum refert Dagobertum valvas illius abstulisse, & per Oceanum & Sequanam Parisios misisse. Quod utique templum

Treuiris esse non potuit, vti nonnulli Bruxellensi aulæ ex Aimoinio suadere voluerunt: vt enim valuz illæ Treuiris Parisios transferrentur, Oceano Dagobertus vti non debebat; At verò Pictaui Oceano vicini sunt.

Quod autem in Diplomate dictæ Cellæ S. Hilarij, aliz adiunctæ legantur Treuiris Viciniores Cellæ & Monasteria, non obstat; nam Dagobertus profiteretur ibi, se confirmare omnia bona sacra & prophana ad Ecclesiam S. Petri spectantia, vbicunque demum sita in regno suo, siue circa Ligerim, siue circa Rhenum. Quanquam illud additamentum de reliquis Cellis & Monasterijs meritò suspectum est, cum in prætenso Dagobertino Diplomate, quod exhibet & profert Roserius *in Stemmatis Lotharing num. 1.* omnino non reperiatur. Ac proinde apparet adiectum fuisse, ad colorem addendum illi figmento, & ad Cellam illam Pictauiensem tanto apparentiùs Treuiros transferendam.

S. VII. Ex alia intrinseca ratione prætensum illud Dagobertinum infirmatur.

OB allatas igitur rationes, neque fidem mereri prætensum illud Dagoberti Diploma, neque de Monasterio S. Maximini agere, adeoque ad quæstionem hanc prorsus impertinens esse, manifestum est.

Et quamuis omnes illæ abessent solidissimæ rationes, adhuc tamen per prætensum illud à scriptore aduersario productum Diploma nihil contra nos euinceretur.

Quia vt omnes illi defectus tollantur, sit originale & authenticum, sit sibi constans, ratum, fixum, non variatum, sit perfectæ in enunciatione constructionis, de nostra Sancti Maximini Basilica agat, sit alijs suis numeris absolutum, à quibus omnibus quantum illud absit, antedicta docent, sed præsupponamus non abesse; hæc tamen superfuerint refutandi media, nempe:

Quod nuda fuerit confirmatio prætenforum Priuilegiorum Archiepiscopaliū, quæ ad hoc dumtaxat tendebat, vt res omnes quæ ad Ecclesiam S. Petri pertinebant, eidem saluæ & inconcussæ permanerent, & ab eadem quiete & pacificè possiderentur.

Eaque ad partis, nimirum Archiepiscopi, postulationem impetrata, & communi atque ordinario more & stylo consueto à Rege concessa.

Porro, de eiusmodi confirmationibus generatim hæc à DD. tradi constat:

Eas nunquam denegari, neque vllius Iuri vllatenus derogare, nulliusque esse præiudicij.

Eas hanc clausulam, etsi non expressam, tamen subintellectam continere, *Saluo Iure tertij*, ideoque fieri illas absque vllius citatione, quia per illam Clausulam Ius tertij saluum remanet.

Per easdem nullum nouum Ius acquiri, sed antiquum (siquod habet impetrans) dumtaxat conseruari, ac, quod idem est, noui nihil dari, sed esse præsupponi. Ita Gaylus *lib. 2. obseru. 1. num. 14. & n. 3. vide etiam c. cum dilecta de confirmatione vtili & inutili.*

Quæ omnia sanè in Confirmatorio illo Dagobertino locum habere clarum est. Neque enim per illud declarare intendebat Rex, quænam res ad Ecclesiam S. Petri pertinerent.

Sed approbare dumtaxat (loquimur sub superiori præsupposito) vt ea, quæ ad ipsam pertinebant iam antea, ipsi permanerent.

Atque